

Krisztus visszajön!

Időpont: Szentháromság utáni 26. vasárnap, 1956. november 25.

Alapige: Máté 25,31-46.

Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyiszékébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja. Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készítetett a világ megalapítása óta. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem; Meztelen voltam, és megruháztatok; beteg voltam, és meglátogattatok; fogoly voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor felelnek majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna? És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna? vagy meztelen voltál, és felruháztunk volna? Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna? És felelvén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtétek egygyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg. Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készítetett. Mert éheztem, és nem adtatok ennem; szomjúhoztam, és nem adtatok innom; Jövevény voltam, és nem fogadtatok be engem; meztelen voltam, és nem ruháztatok meg engem; beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem. Akkor ezek is felelnek majd néki, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, vagy szomjúhoztál, vagy hogy jövevény, vagy meztelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna néked? Akkor felel majd nékik, mondván: Bizony mondom néktek, a mennyiben nem cselekedtétek meg egygyel eme legkisebbek közül, én velem sem cselekedtétek meg. És ezek elmennek majd az örök gyöttelemeire; az igazak pedig az örök életre.

Az egyházi esztendő utolsó vasárnapja van ma.

Minden utolsó az elmúlásra figyelmezteti az embert. Ezért beszélnek a mai napra kirendelt szent igék a világ elmúlásáról, a világ végéről.

Minden utolsó hátranézésre kényszeríti az embert. Minden búcsúzkodás ezért mérlegkészítés, értékítélet-alkotás s ezért beszélnek a mai igék is az utolsó ítéletről.

Minden utolsó egy eljövendő „új” küszöbe. Ezért csendül meg a mai szent igében is már az eljövendő új egyházi esztendő első hangfoszlánya, advent üzenete az eljövendő Krisztusról. Mikor ég és föld elmúlnak, mikor minden megítéltetik, mikor újjá lesz minden, akkor s ezekkel egyidejűleg visszajön Krisztus.

1. Krisztus visszajön.

Visszajövetelét nem bizonyítják természeti törvények, mint az égi bolygók visszatérését körforgásuk pályájának egy-egy pontjára. Visszajövetelét nem támogatják észokok, melyek a logika vaskövetkezetességével kényszerítik az embert a matematikailag be nem bizonyítható igazságok előtt való meghódolásra. Visszajövetelét tagadhatják emberi tekintélyek, nagyképű tudósok, cinikus életművészek, mégis visszajön. Tagadhatja visszajövetelét a világ minden tudósa, nevetségessé teheti a Reá várakozókat e világ minden reápolitikusa, neki szegezheti ágyúit e világ minden hadserege az égnek, hogy ha mégis megnyílnék a kék kárpit és vissza akarna jönni Krisztus, erőszakkal is megakadályozza Őt e földre jövetelében..., mégis visszajön.

Miért? Csak azért, mert megmondotta. Reá való várakozásunknak nincs semmi más kézzel fogható fundamentuma. De ez nekünk elég. Krisztus sohasem hazudott. Minden ígérete igen és ámen. Eljön tehát, mert megmondotta: „Eljő az embernek Fia”. /31. v./

2. Krisztus dicsőségben jön vissza.

Ezt mondja ugyanis az ige: „Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyi székébe és elébe gyűjtetnek mind a népek”. /31-32. v./ Az Ő hatalmának angyalaival jelenik meg az égből. /II. Thess. 1,7./ Nem úgy jön tehát, mint azon az emlékezetes betlehemi éjszakán, szelíden s alázatosan kérve helyet magának, hanem fényes udvartartással vonul be. Most már nem azért jön, hogy szolgáljon, hanem azért, hogy a jogait érvényesítse. Mikor megjelenik, kiüresedik a menny. Minden angyal a háta mögé áll. És üressé lesz a föld. Elébe gyűl egy helyre, trónja elé a föld minden népe. Visszajön dicsőségben és megmutatja majd, hogy Ő még nem intézte el a világot és a világ még nem intézte el Őt.

3. Krisztus ítélni jön vissza.

Míg e földön járt, olyan volt, mint egy védőügyvéd. Megértette a bűnösöket, pártjukat fogta, megbocsátott nekik. Most már nem védőügyvéd, most már bíró.

Míg e földön járt, olyan volt, mint az áldozati bárány. Mindent eltűrt. Szidalmazván nem szidalmazott. Most már nem tűr többé. Most már fizetni akar és bosszút állani. /II. Thess. 1,6./

Ennél a bírónál nincs többé irgalom. Csak két ítéletet ismer: élet, vagy halál, üdvösség, vagy kárhozat, juhok, vagy kecskék s eszerint állítja az embereket jobb, vagy bal keze felől s egyik oldalról a másikra nem lehet menni többé. Ítélete megfellebbezhetetlen és megváltoztathatatlan.

Ez a bíró mindent tud rólunk. Milyen jelentéktelen dolgokra hivatkozik ebben az igében is: koldusnak adott karéj kenyér, szomjas vándornak nyújtott pohár víz, utasnak megnyitott ajtó, mezítelenre rádobott ruhadarab, beteg feje alatt megigazított párna, meglátogatott fogoly. Akik csinálták, már maguk is rég elfelejtették, de Krisztus tudja és számon tartja. Mindent tud rólam. Gondolataimat, melyeket magam is elhessegettem fejemből, érzéseimet, melyeket magam előtt is tagadtam, cselekedeteimet, melyeket gondosan rejtettem minden kíváncsi tekintet előtt. Nincs előtte titkom.

4. Krisztus leleplezni jön vissza.

Kényes ügyeknél a bíróság zárt tárgyalást szokott elrendelni. Kell-e kényesebb ügy, mint mikor egy embert a szó legszorosabb értelmében mezítelenre vetkőztetnek? Lehet-e jogosultabb valahol is a zárt ajtók mögötti tárgyalás, mint ott, ahol felboncolnak egy embert, de nemcsak úgy, hogy megmutatják mi van a gyomrában, hanem úgy, hogy megmutatják, mi van a gondolataiban, a szívében s feltárnak benne mindent, egészen a velők oszlásáig.

Krisztus a bíró azonban nem ismer zárt tárgyalást. Le akar leleplezni mindent, mégpedig a legnagyobb nyilvánosság előtt. Minden ember ott van bírói széke előtt.

Állok a bírói szék előtt. Hátam mögött nagy sokaság. A hallgatóság között ott van az édesanyám, akinek én voltam egyetlen reménysége. Az édesapám, aki annyi szeretetteljes szigorral nevelt, a hitvestársam, aki rendületlenül bízott bennem, a gyermekeim, akik olyanok szerettek volna lenni, mint én..., s most Krisztus mindent kiterget s nekik látni kell, hogy mennyire csalódott bennem az édesanyám, milyen más vagyok tulajdonképpen, mint amilyennek mutattam magam s mint amilyennek gondolt az édesapám, hitvestársam, gyermekem, lelkipásztorom! Ajkam elnémul. Szólni nem tudok. Krisztus leleplezett!

5. Krisztus a hozzá való viszonyom megállapítására jön vissza.

Egyházunk a hit által való megigazulást hirdeti. Üdvösségünk egyházunk tanítása szerint Isten kegyelmén, Krisztus váltságán, az isteni kegyelem által elkészített váltságot elfogadó hitünkön alapszik. Azok, akik ezzel szemben az emberi cselekedetek által való üdvözülést hirdetik, sokszor szoktak hivatkozni mai szent leckénkre. Ezt mondják: Íme itt van az utolsó ítélet egyik jelenete. Világosan kitűnik belőle, hogy mikor az üdvösségről van szó, Isten az ember cselekedetei alapján mondja ki az üdvözítő szót s a cselekedetek hiányával indokolja az örök

kárhozatra való küldést. Akik így beszélnek, valamit nem látnak meg ebben a jelenetben. Azt tudniillik, hogy az utolsó ítéletkor Krisztus tulajdonképpen mindig az embernek Őhozzá való viszonyát állapítja meg. Nem azért mennek üdvösségre a jobb kéz felől állók, mert szeretik az embereket, hanem azért, mert szeretik Krisztust s a másik oldalon lévők nem azért kárhoznak el, mert nincsenek jó cselekedeteik, hanem azért, mert nem szeretik Krisztust. Ez a jelenet tehát nem ellenérv a hit által való megigazulás ellen, hanem éppen bizonyítéka annak, hogy üdvösségünk Krisztushoz való viszonyunk alapján dől el s cselekedeteink csak annyiban jönnek tekintetbe, mint a mi Krisztushoz való viszonyunk jelei, Krisztus-szerelmünk és hitünk gyümölcsei. Aki ugyanis megtapasztalta Krisztus hozzánk való nagy szerelmét, az lehetetlen, hogy ne szeresse embertársait is s aki átélte a Krisztus bűnbocsátó irgalma fölött való örömet, az evangéliumot, lehetetlen, hogy irgalmatlan legyen embertársaihoz. Mindez fordítva is áll. Aki nem szereti atyjafiát, nem szereti Istent sem, hiába állítja az ellenkezőjét. Aki irgalmatlan az emberekhez, annál nincs még rendben a Krisztushoz való viszony sem.

Ha a nagy ítéletkor minden lehámlik életemről, amihez Krisztusnak nem volt köze s csak az marad meg, ami Krisztus iránt érzett szeretetemből született meg, mi marad meg akkor az életemből?

6. Mit jelent számodra Krisztus visszajövele?

Krisztus visszajövele kétféle hatást válthat ki az emberekből. A Jelenések könyve 6. fejezetének 15-17. verse beszél a föld királyairól és fejedelmeiről, a gazdagokról és a vezérekről, a hatalmasokról és szolgákról, meg a szabadokról s azt mondja, hogy ezek Krisztus visszajövelekor elrejték magukat a barlangokba és a hegyeknek kőszikláiba s azt mondják: „Essetek mireánk hegyek és rejtsetek el minket annak Színe előtt, aki a királyi székben ül és a Bárány haragjától!” Lukács 21,28-ban pedig maga Jézus beszél olyanokról, akik visszajövele hírére felemelik fejüket, mert elközelgett az ő váltságuk.

Nem tudom, mit érzek te minderre. De azt tudom, hogy én mit érzek. Hiszem azt, hogy amikor meg kell majd állanom a királyi szék előtt, rajtam lesz az a hófehér menyegzői ruha, melyet Krisztus kegyelme készített nekem a Golgothán s mely eltakarja mezítelenségemnek minden rútságát. /Jelen. 3,18./ S így nem lesz nekem kárhoztatásom, mint ahogy nincs semmi kárhoztatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak. /Róma 8,1./ Nem azért, mintha nem lennének bűneim, hanem azért, mert el vannak törölve. S míg csendesen hallgatom, mint állapítja meg Uram és Bírám hitem gyümölcseit, szívem megtelik szent álméklodással. Csodálkozom, mint ahogy csodálkozik az Úr előtt a szentigében is mindenki. S míg fej lehajtva lassan átsétálok a jobb oldalra, elcsodálkozom, hogy sok embert találok ott, akikről nem

gondoltam volna, hogy ott lesznek a Krisztus jobbán. Elcsodálkozom, hogy sok embert nem találok ott, akikről pedig bizonyosan hittem, hogy ott fogom őket látni. A legjobban azonban azon csodálkozom, hogy ilyen nyomorult bűnös ember is, mint én, ott van az üdvözültek között.

"Ezt mondja, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel, Uram Jézus!" /Jelen. 22,20./ Ámen.